

[Finansministeren.]

november 1950 gennemførte engrosafgifter i årene 1952—53 er bortfaldet, og man måtte dengang tage stilling til det spørgsmål, vi her taler om. Bortset fra de vareområder, på hvilke der ved afgiftens indførelse i 1950 var foretaget efterbeskatning af detaillagrene, blev der ikke ydet godtgørelse af detaillagrene ved afgiftens bortfald; der blev således ikke refunderet afgift af detaillagrene af lamper og lysekroner, tasker og kufferter, fyldepenne og fotoartikler. Ved de i de senere år foretagne afgiftsned sættelser for cigarer og chokoladevarer er der heller ikke i noget tilfælde sket refusion af detaillagrene.

Det er oplyst overfor mig, at man heller ikke i England ved de nedsættelser af engrosomsætningsafgiften, der er langt højere end den, vi benytter her i landet, har fundet anledning til at yde detailhandlerne refusion.

Disse kommentarer til de 3 punkter, som er nævnt i forslaget til folketingsbeslutning, betyder ikke, at jeg ikke synes, det kan være rimeligt at drøfte en del af de ting, som i denne forbindelse er nævnt, i et udvalg. Vi har også fra Grosserer-Societetet modtaget en henvendelse vedrørende en lang række punkter af teknisk karakter i denne lovgivning, og jeg synes, det kan være fornuftigt at tale også om denne henvendelse i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Weikop):

Den højtærede finansminister mente, at vi med dette forslags fremsættelse havde erkendt nødvendigheden af den lovgivning, der her er tale om. I den anledning vil jeg gerne minde den højtærede minister om, at vi i sin tid stemte imod denne lov. Årsagen til, at dette forslag til folketingsbeslutning fremkommer, er ene og alene den, at virkningen af loven om omsætningsafgift på manufakturvarer og andet har vist sig at være meget uheldig.

Den højtærede minister svarede på forskellige ting, uddybede forskellige spørgsmål, men det, som den højtærede finansminister slet ikke kom ind på, var jo spørgsmålet om, hvad der skal ske, når loven udløber. Jeg forstod meget vel argumentationen for, at man ikke kan yde godtgørelse for erlagte afgifter, da det vil være vanske-

ligt at praktisere og ej heller er sket på andre beskatningsområder; men jeg mener, det er et meget vigtigt spørgsmål. Nu kan det naturligvis være meget fristende og tillokkende for en finansminister til sin tid at beholde også disse penge i kassen, for så vil der vel også være penge til formål, som kan passe ind i regeringens politik. Jeg vil gerne her minde om en tale, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen i sommer holdt ovre i Varde; dér var det ærede medlem inde på muligheden af at bruge pengene fra omsætningsafgiften til folkepensioneringen. Jeg kunne godt lide at høre, om den højtærede finansminister er enig med det ærede medlem heri. Jeg tror imidlertid, at den højtærede minister skal slå sådanne tanker af hovedet og indstille sig på den afvikling af omsætningsafgiften, som loven foreskriver. Jeg har iøvrigt det indtryk, at når der indføres afgifter, så tager den højtærede finansminister meget håndfast på sagerne; det kunne den højtærede finansminister måske også gøre, når disse afgifter skal afvikles.

Jeg vil gerne have lov til nærmere at redegøre for årsagen til, at vi har fremsat det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Til indledning skal jeg sige, at regeringen og det radikale venstre, som gennemførte denne lov, jo foreløbig, kan man sige, har nået det, der var målet med omsætningsafgiften på tekstilvarer: at begrænse forbruget. Den højtærede finansminister understregede det også i sin finanslovtale. For omsætningen af tekstilvarer er jo, som alle ved, og som også de sidste statistiske oplysninger viser, ikke blot stagneret, men faldet meget betydeligt.

Når nu Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, tekstilarbejderne, tekstilindustrien og tekstilhandelen beklager sig til regeringen over den faldende omsætning og den deraf følgende arbejdsløshed, burde regeringen ærligt svare, at det var da også regeringens mening, at det skulle være eller blive sådan. Importen og produktionen er faldet, man kan sige ganske som regeringen ønskede det. Hvis regeringen ikke har sagt det tydeligt og klart, også til fagforeningerne, synes jeg egentlig, det var på tide, det blev sagt. Een ting er jo bevidst at stramme forbruget af tekstilvarer; noget andet er at standse produktionen fuldstændigt, og det vil ske,